

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 743-747. Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuiu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages. ISBN 9781599735023.

Paradoxism civic

Andrei Pogány

În primăvara lui 2016, Florentin Smarandache și Vătuiu Roauă Ion Andrușa, coautori, publică, la Editura Primus din Oradea, volumul lor intitulat „Paradoxismul Civic (Nonsensul Sensului)”.

Florentin Smarandache este profesor universitar la Facultatea de Științe din Universitatea New Mexico-Gallup, statul New Mexico din S.U.A. Apoi, se mai poate afirma despre el că este cercetător științific, scriitor, autorul, co-autorul a 139 de cărți din care 75 de literatură și a peste 175 de lucrări științifice. În domeniul umanist este părintele „paradoxismului”, mișcare de avangardă bazată pe folosirea contradicțiilor, antitezelor, paradoxurilor în creații. A fost numit „cel mai paradoxist scriitor al lumii”. Este originar din Bălcești, județul Vâlcea, fiind cunoscut atât matematicienilor cât și scriitorilor nu numai din România dar și pe plan mondial.

Celălalt autor, Vătuiu Roauă Ion Andrușa este inginer, absolvent al Universității Politehnice din Timișoara și al Academiei Române de Management din București. S-a născut la Drobeta Turnu-Severin și

locuiește la Orșova. Este și scriitor, face parte din Asociația Liga Scriitorilor Filiala Timișoara Banat. Este membru și în Asociația Internațională de Paradoxism din S.U.A. și redactor șef la *Tribuna seniorilor orșoveni*. L-am cunoscut când la Asociația Culturală „Constantin Brâncuși” din Timișoara, la Cenaclul literar din luna mai 2015, și-a lansat cartea „Rătăcit printre paradoxuri”, când eu am fost unul din recenzorii cărții.

Acestui volum i-a urmat „Paradoxismul civic”, cel în care, pe 162 de pagini, cei doi autori exprimă paradoxismul în sociologie în 25 de pamflete.

Primul pamflet se referă la *Caracterul universal al paradoxului* și pune în discuție ce este paradoxul, de cât timp este cunoscut, cum se manifestă și câte tipuri de paradoxuri cunoaștem? Se prezintă cele 6 caracteristici ale paradoxismului așa cum le-a definit Florentin Smarandache. Cartea oferă un material de studiu și de reflecție pentru cititorii ce doresc să pătrundă în secretele paradoxurilor.

În continuare, sunt prezentate sensuri și nonsensuri derivate din proverbe, cele din țară adunate și cele celebre de prin lume adunate. În fiecare din cele 25 de pamflete sunt expuse paradoxuri pe domenii sociale într-o formă care permit o facilă lecturare a lor.

În cele ce urmează mă voi opri la patru pamflete, considerate că sunt cele mai interesante și redactate cu o măiestrie literară remarcabilă.

Primul, „Paradoxul lui Hipocrate”, se poate considera ca o nuvelă, aici apar toate aspectele delicate, deranjatoare ce se manifestă în domeniul asigurării stării de sănătate a populației. Descrierea poate fi o poveste reală ce se întâmplă undeva și oricând la noi în țară și cum personalul medical-sanitar nu respectă jurământul lui Hipocrate.

Al doilea este cel care tratează paradoxul literar, cel care se prezintă în opera lui Mihai Eminescu. Este un studiu amplu despre Mihai Eminescu, cel care în viața lui a fost supus la diferite cicluri de crize datorate impactului cu realitatea. Se citează o serie de paradoxuri în oprea lui Mihai Eminescu semnalate de Constantin E. Ungureanu, de Titu Maiorescu, de profesorul Viorel Morțun (semnalarea a cinci situații paradoxale ce au străjuit destinul poetic al lui Eminescu), de George Călinescu, de Tudor Arghezi, de Tudor Vianu, de fizicianul cercetător Peter Osiceanu, de doctorul Virgil Ene, eminescolog renumit al Timișoarei, pe care-l cunosc personal și am stat alături cu el la mai multe cene de comemorare a lui Eminescu.

Trebuie să subliniez că în carte se menționează și importanta lucrare a doctorului Virgil Ene „De la Nicolaus Olahus la Mihai Eminescu sau Noi teorii privind formarea limbii și a poporului român”, în care se demonstrează veridicitate a două idei noi, ascunse sub două mari paradoxuri istorice. Prima este că Mihai Eminescu a afirmat în sinteză, că „limba română e cea mai veche limba din lume”. A doua este că nu limba română este o limbă latină, ci, mai degrabă, limba latină este o limbă românească.

Complexitatea paradoxurilor conținute în opera literară al lui Mihai Eminescu ar trebui în viitor studiate și printr-o teză de doctorat adecvată.

A treia este „Paradoxul materie - spirit”, care de fapt e o enumerare al interpretărilor despre enigmele vieții și ale universului. În sintetizare se afirmă despre corpul uman care se manifestă în lumea materială, că nu este altceva decât un fel de gazdă pentru spiritul nostru, care se educă pentru a avansa.

A patra este „Paradoxul revigorării”. Aici se menționează un fapt inedit, că în comuna Dudeștii Noi, din județul Timiș, primarul Alin Nica, de 23 de ani, cel mai tânăr primar din țară, a știut să lupte cu stagnarea, apoi să învingă birocrăția și inerția din jur. Rezultatele nu

au întârziat să apară. Comuna este în procent de 100% alimentată cu apă potabilă și are canalizare. Primarul a atras investitori, creând aproape 1000 locuri de muncă, iar șomajul este de numai 2%. În urmă cu 10 ani comuna Dudeștii Noi avea 2400 locuitori, iar acum 3.323. Comuna se găsește într-o etapă explozivă de dezvoltare, iar tânăru primar ne demonstrează că, acolo unde se vrea, se pot obține rezultate remarcabile.

Cei care au conceput cartea pun la dispoziția cititorilor un colaj sau mai bine zis un mozaic de teme sensibile, prezentate în curentul literar nou, în paradoxism. Temele sunt redată artistic impecabil și pot fi parcurse cu mare satisfacție de cel care parcurge textul cărții.